

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU
Muotoilun koulutusohjelma /Designer-Stylisti

Uljana Rättel

OMAN VALOKUVAUSTYYLIN LÖYTÄMINEN
Yhteistyössä Design By Katri/n

Opinnäytetyö 2013

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Muotoilun koulutusohjelma

RÄTTEL, ULJANA

Opinnäytetyö

Työn ohjaaja

Toimeksiantaja

Joulukuu 2013

Avainsanat

Oman valokuvaustyylin löytäminen

46 sivua + 8 liitesivua

Lehtori Esko Ahola

Design By Katri/n

Muotivalokuvaus, kuvaustyyli, mainoskuvaus, Peter Lindbergh, Clifford Coffin, Henry Clarke, muotikuvausten historiaa, Katri Niskanen, Jonas Lundqvist

Tämän opinnäytetyön aihe liittyy valokuvaukseen ja muotiin. Työ sisältää paljon kuvamateriaalia. Projektin tarkoituksena on tutkia, miten löytää omaa valokuvaustyyliä.

Työn tavoitteena on ymmärtää mistä ja miten syntyy tunnistettava luomistapa. Tutkimuksessa tutustutaan kolmen merkittävän muotikuvaajan historiaan ja kuvaustapoihin (Peter Lindbergh, Clifford Coffin ja Henry Clarke). Työssä havainnoidaan sitä, miten he ovat löytäneet ja kehittäneet oman tunnistettavan kuvaustyylinsä ja miten aloitteleva valokuvaaja voisi samaistua asiaan. Tutkimusmenetelminä käytetään kuva-analyysiä sekä suomalaisen muotikuvaaja Jonas Lundqvistin haastattelua.

Projektin yhteistyökumppani oli suomalainen vaatesuunnittelija Katri Niskanen. Tutkimuksen aikana toteutin kuvauskokeiluja eri tekniikoilla, löytääkseni mieluisimman ja luontevimman kuvaustavan, mitä voisi kehittää jatkossa. Työn lopuksi valmistui Mainoskuva Design By Katri/n - yritykselle, heidän arvojaan ja oman valokuvaustyyliäni yhdistäen.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Design

RÄTTEL, ULJANA

Bachelor's Thesis

Supervisor

Commissioned by

December 2013

Keywords

Finding a Personal Photographic Style.

46 pages + 8 pages of appendices

Esko Ahola, Senior Lecturer

Design By Katri/n

fashion photography, photographic style, Peter Lindbergh, Katri Niskanen, Clifford Coffin, Henry Clarke, Jonas Lundqvist, advertisement photography, history of a fashion photography

The subject of this thesis is about photography and fashion. This study contains plenty of image material. The objective of this project is to research, how to find personal photographic style.

The main goal of this work is to understand how creation becomes personal and recognizable. This research contains information on and the creative working procedures of three fashion photographers: Peter Lindbergh, Clifford Coffin and Henry Clarke. The goal of the introduction is to find perceptions on, how these photographers have developed their personal photographic style and how a newly established photographer can do the same. Main methods used are image analyses and an interview with Finnish fashion photographer Jonas Lundqvist.

This study is a collaboration with Finnish fashion designer Katri Niskanen. During the study, many different photo shooting techniques have been used for helping to find the hint of personal photographic style, which can be developed in the future. As a result of this work was created advertisement image to Design by Karin's label, which combines the company's values and the photographer's personal photographic style.

SISÄLLYS

KÄSITELUETTELO	6
1 JOHDANTO	7
2 TYÖN LÄHTÖKOHDAT	8
2.1 Aiheen valinta	8
2.2 Yhteistyökumppani Katri Niskanen	9
2.3 Asiakaskohderyhmä	9
3 KESKEISET KÄSITTEET	10
3.1 Käsitekartta	10
3.2 Työn viitekehys	11
4 TAVOITTEET JA TUTKIMUSMENETELMÄT	12
4.1 Projektin tavoitteet	12
4.2 Aikataulu	12
4.3 Tutkimusmenetelmät	13
5 MITEN LÖYTÄÄ OMA PERSOONALLINEN KUVAUSTYYLI?	14
5.1.1 Kuvaustyylin, subjektin ja genren eron ymmärtäminen	14
5.1.2 Mestareilta oppiminen	14
5.1.3 Emootioiden vangitseminen	15
5.1.4 Kuvauksen tarkoitus	15
5.1.5 Sääntöjen rikkominen	16
6 HISTORIAALLISET MUOTIKUVAAJAT	17
6.1 Peter Lindbergh ja hänen kuvaustyyli	17
6.2 Oma mielipiteeni kuvaajan valokuvista	19
6.3 Clifford Coffin ja hänen kuvaustyyli	22
6.4 Oma mielipiteeni kuvaajan valokuvista	23
6.5 Henry Clarke ja hänen kuvaustyyli	24
6.6 Oma mielipiteeni kuvaajan valokuvista	25
7 MUOTIVALOKUVIEN EROAVAISUUDET	27
7.1 Terry Richardson	28

7.2	Paolo Roversi	29
7.3	Tim Walker	30
7.4	Muotikuvaukseen vaikuttavat tekijät	31
7.5	Mainoskuvaus	32
8	MUIDEN KUVAAJIEN MIELIPITEIDEN ANALYSOINTI	33
8.1	Tutkimuskysely Jonas Lundqvistille	33
8.2	Kyselystä syntyneitä ajatuksia	34
9	KUVAUSKOKEILUT	36
9.1	Kokeilu 1: Suuri kontrasti	36
9.2	Kokeilu 2: Herkät, pastellinsävyiset kuvat	38
9.3	Kokeilu 4: Tunnelmalliset musta-valkokuvat	39
9.4	Persoonallinen tausta ja sen vaikutus	40
10	PORTFOLIO	40
10.1	Kuvaussuunnittelu	40
10.2	Kuvauspaikka	41
10.3	Kuvausvalintojen perustelut	42
10.4	Mainoskuvaus vaatesuunnittelija Katri Niskaselle	43
10.5	Valmis Mainoskuva Design By Katri/n	44
11	POHDINTA	45
	LÄHTEET	47
	KUVALUETTELO	50

KÄSITELUETTELO

Kuvaustyyli/Photographik style

Usein toistuva, tunnistettava työn jälki, jota kuvaajat käyttävät omissa töissään.

Often recognizable style of work, witch photographers use in their creations.

Mainoskuvaus/Advertisement photography

Valokuvauksen oma linja, jossa esineet kuvataan kiinnostavalla tavalla myynnin edistämiseksi.

Style of photography, where items are pronounced in the best way for increasing selling's.

Muotikuvaus /Fashion photography

Valokuvauksen oma linja, jossa pyritään kuvaamaan vaatteita ja muita muotiesineitä, mainoskuviin tai lehtiin.

Style of photography, where clothes and other fashion elements are shown for fashion magazines, and other publications.

Valokuvaajat/Photographers:

Peter Lindbergh, Henry Clarke, Clifford Coffin

Kuuluisat valokuvaajat, jotka ovat merkittävästi vaikuttaneet muotivalokuvaukseen.

Famous photographers, who had a big influence in fashion photography.

1 JOHDANTO

Tutkimuksen päätavoitteena oli löytää keinot, millä tutkimani kuvaajat ovat löytäneet oman kuvaustyykinsä ja siten löytää omani. Oman tyylin kehittäminen on yksi valokuvaajan tärkeimpiä tehtäviä. Ilman valokuvaustyyliä omat tuotokset epäonnistuvat yleisön kiinnostuksen vangitsemisessa. Innostavilla kuvaajilla on visio ja luomistapa, joka erottaa heidät joukosta. Omana kuvaustyylinä en tarkoita maneeria. Kuvatuotosten ei ole tarkoitus olla rutinoituneita, vaan aina luovia ja erilaisia, pidättäytyen omassa kuvaustyylistään. Tässä työssä olen tutustunut muotikuvauksen historiaan ja tutkinut kolmen merkittävän muotikuvaajan henkilöhistoriaa ja kuvaustapoja.

Opiskeluaikana olen kuvannut monta kertaa opiskelutovereilleni, joten oli luontevaa päätyä valokuvausaiheeseen. Tein asiakkaalleni mainoskuvauksen omaa kuvaustyyliä ajatellen. Toimin kuvauksen kuvausjärjestäjänä ja tekijänä. Tutustuin työssäni mainoskuvaukseen ja sen laatukriteereihin.

2 TYÖN LÄHTÖKOHDAT

2.1 Aiheen valinta

Valitsin tämän aiheen, koska minua henkilökohtaisesti kiinnostaa tutkia kuuluisien valokuvaajien uraa. Halusin syventyä muotikuvauksen historiaan ja ymmärtää kuvaajien motivaatiot ja inspiraationlähteet. Melkein kaikki luominen tapahtuu joistain lähtökohdista, usein historiasta. Monet kuuluisat editorial -tarinat ja mainoskampanjat toistavat jonkun merkittävän kuvaajan keksimiä ideoita. Historian ymmärtäminen auttaa ymmärtämään nykypäivää. Erilaisten tyylien tutkiminen auttaa hahmottamaan omaa kuvaustyyliä. Nämä merkittävät ihmiset ovat kehittäneet muotikuvausta sellaiseksi kuin se on tänä päivänä.

Aiheeni on hyödyllinen itseni lisäksi myös muille opiskelijoille minkä tahansa suunnittelun osa alueilla. Oma tunnistettava tyyli on tärkeää luoda, sillä siitä suunnittelija tai taiteilija muistetaan. Tämä aihe on merkittävä myös oman työllistymiseni kannalta. Kuvauksen tekeminen suomalaiselle vaatesuunnittelijalle, on hyvä markkinointi - ja suhteiden luomiskeino.

2.2 Yhteistyökumppani Katri Niskanen

Kuva 1. Katri Niskanen

Asiakkaani on nuori suomalainen muotisuunnittelija Katri Niskanen. Katri on noussut kuuluisuuteen voittamalla Suomen Muodin huipulle, tv - ohjelman kilpailun vuonna 2009. Katri on tunnettu eleganteista leikkauslinjoista ja taidokkaasta kankaan leikkaustavasta. Design By Katri/n on yhdistelmä ajatonta eleganssia, nykymuotia ja naisellisyyden korostusta. Hienostuneista laskoksista on tullut tunnistettava piirre vaatemerkillä. Katri on kuuluisa myös juhlapukeutumisen tekijänä, hän on suunnitellut pukuja monille artisteille muun muassa linnanjuhliin. Katrin vahvuus on luoda uusia yllättäviä muotoja joka sesonkiin, vahvalla jo tunnistettavalla luomistyyllillään. (Design By Katri/n. Viralliset kotisivut 2013.)

2.3 Asiakaskohderyhmä

Katri Niskasen asiakasryhmä ovat ne ihmiset, joita olen ajatellut tätä kuvausta tehdessäni. Design By Katri/n asiakkaita ovat nuoret aikuiset. Kuvauksesta oli tehtävä mielenkiintoinen nykypäivän muotiseuraajille ja uusille asiakkaille. Asiakkaani sai kaikki oikeudet kuviin. Toivon että nimeni tulee hyvin esille, kun se liitetään Design By Katriin. Muotimerkki on perustettu vuonna 2010. Tavoitteeni oli luoda mainoskampanja, joka esiintyy suunnittelijan kotisivujen lisäksi muilla internetsivuilla. Valitsin Katrin Niskasen asiakkaakseni, koska pidän hänen tuotoksistaan ja hänen elegantit iltapukunsa näyttäisivät hyvältä valokuvatussa mainoksessa. Kuvia Design By Katri/n mallistoista:

Kuva 2. kevät – kesä 2013.

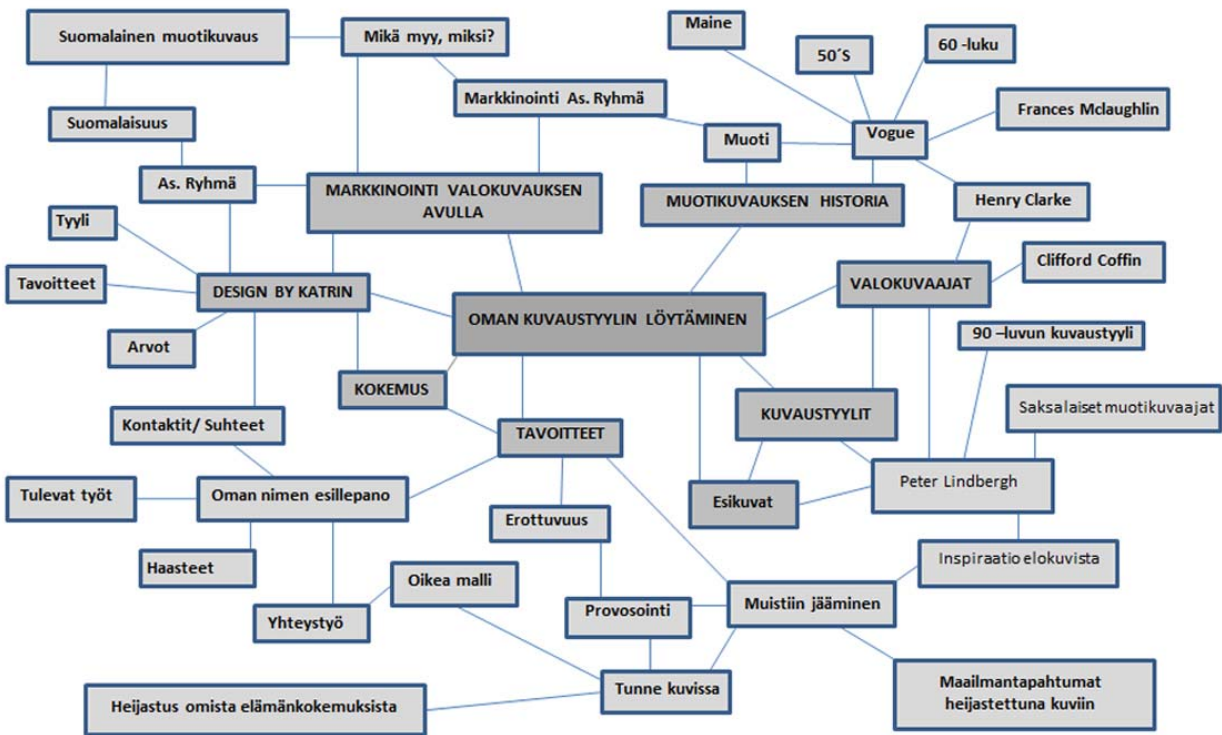

Kuva 3. kevät – kesä 2012.

3 KESKEISET KÄSITTEET

3.1 Käsitekartta

Tämä käsitekartta eli moodboard tulkitsee kaikkia ajatuksiani, jotka liittyvät tutkimani aiheeseen. Käsitekartan avulla pystyin karsimaan epäoleelliset asiat tutkimustyöstäni.

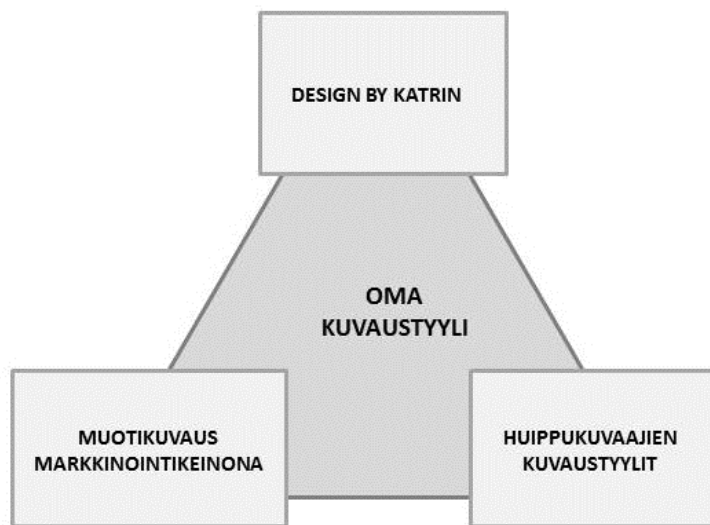

Kuva 4. Käsitekartta

Keskellä tummemmalle taustalle keskitin tutkielmani tärkeimmän asian: oman kuva-
ustyylin löytämisen. Siitä lähtevät muut aiheet keskeltä sivuille, tärkeysjärjestyksessä.
Käsitekartasta huomaa, miten kaikki osa-alueet ovat yhteyksissä toisiinsa.

3.2 Työn viitekehys

Viitekehys (kuva 5) kertoo tiivistetysti työni sisällön. Se rakentuu kolmesta aihealueesta, jotka yhdistettyinä luovat tärkeimmän tutkimusaiheen: oma kuvaustyyli.

Kuva 5. Viitekehys

Tämän työn tarkoitus oli tutkia, miten löytää omannäköinen kuvaustyyli tutkien merkittävien muotikuvaajien töitä. Perehdyin muotikuvauksen markkinointikeinoihin ja menetelmiin. Tein promootiokuvauksen Design By Katri/n - vaatemerkillä omalla tunnistettavalla kuvaustyyllilläni, hänen asiakkaita ajatellen.

4 TAVOITTEET JA TUTKIMUSMENETELMÄT

4.1 Projektin tavoitteet

Opinnäytetyöni on produktiivinen. Ennen kuin aloitin työn, tutkin aiheeseen liittyvää kirjallisuutta ja analysoin valokuvia. Pohdin miten erottua lahjakkaiden muotikuvaajien joukosta, ja miten luoda omannäköinen kuvaustyyli. Kuvaajat käyttivät persoonallista kuvaustyyliä itsensä markkinoinnissa ja kehityksensä kuvaajana. Lopputuloksena ymmärsin paremmin mitä tekniikkaa ja kuvaustapoja käytän mieluiten. Yritin luoda jotakin omaa ja muista erottuvaa valokuviani. Työn tuloksena tein lopullisen työni kuvaajana, jolla on jo näkyviä merkkejä omasta kuvaustyylistä. Ennen lopullista kuvausta tein kokeiluja eri kuvausmenetelmillä, jotka auttoivat minua löytämään oman kuvaustyylin ominaispiirteet, joita tulen kehittämään tulevana vuosina. Projektin luomisvaiheessa kehittyi portfolio - osa, joka sisältää muiden kuvaajien töitä esimerkkeinä ja inspiraationlähteinä, sekä työprosessin kuvausta. Projektin suunnittelusta, järjestelyistä ja kustannuksista vastasin itse. Suurin osuus tutkimusaineistosta tuli valokuvakirjoista, haastatteluista ja valokuvaajien kirjoituspalstoista internetistä.

4.2 Aikataulu

Taulukko 1. Aikataulu

Tehdävät/Kuukaudet	vk.31	vk.32	vk.33	vk.34	vk.35	vk.36	vk.37	vk.38	vk.39	vk.40	vk. 41, 42, 43.
Tiedonhankinta											
Kuuskokeilut/ Oman kuvaustyylin etsintä											
Lopullisen kuvauksen suunnittelu											
Design By Katrin kuvauspäivät							Y				
Jälkikäsitteily											
Tutkimusraportin kirjoitus					O		O	O		O	O

O = ohjaajien tapaamiset Y = yhteistyökumppanien tapaaminen.

4.3 Tutkimusmenetelmät

Tässä tutkimuksessa analysoin muotivalokuvia. Jäsentelin ne eroavaisuuksien mukaan, esimerkiksi valotuksen, tunnelman tai värinkäytön ja yritin tulkita valokuvaajien persoonalliset luomistavat. Selvitin tekniikat, millä tavalla kuvat ovat tehty ja välillä kokeilin samaa. Kokeilujen kautta pohdin, miten henkilökohtainen luomistyyli kehittyy. Valokuvien ja kuvaustekniikan vertailun vuoksi tutkimusmetodina on myös vertaileva tutkimus.

Tutkimusongelmani ratkaisemiseksi tarvitsin myös ammattilaisten omien kokemusten kertomuksia. Tein laadullisen teemahaastattelun menestyneelle valokuvaajalle, Jonas Lundqvistille. Käytin hänen mielipiteitään ja kokemuksiaan pohdinnassani.

Tutkimuskysymykseeni oli selkeä jo opinnäytetyön suunnitteluvaiheessa. Alakysymykset täydentävät tämän työn tutkimusta.

Pää tutkimuskysymykseeni on:

Miten luoda henkilökohtainen, tunnistettava kuvaustyyli?

Alakysymykset:

Millainen on heidän kuvaustyyliinsä?

Miten erottautua monista lahjakkaista muotikuvaajista?

Miten yhdistää Design By Katri/n imagoa omaan luomistyyliin?

Halusin löytää vastaukset näihin kysymyksiin opinnäytetyötäni tehdessäni. Etsin tietoa kunnes vastauksista alkoi ilmentää toistoa. Kuvauskokeilut auttoivat ymmärtämään tutkimaani valokuvaajien kuvaustapoja ja myös omia mieltymyksiä valokuvauksessa.

5 MITEN LÖYTÄÄ OMA PERSOONALLINEN KUVAUSTYYLI?

Kehittäminen on eri asia kuin matkiminen. Persoonallinen tyyli on jatke henkilön persoonallisuudelle. Se erottaa valokuvaajien työt toisistaan, vaikka he käyttäisivätkin samaa tekniikkaa, ja kuvauskohteita. Tutkin valokuvausopettajien ja valokuvaajien mielipiteitä aiheesta ”Miten voi kehittää omaa kuvaustyyliään”.

5.1.1 Kuvaustyylin, subjektin ja genren eron ymmärtäminen

Ennen kuin pystyy ymmärtämään, miten löytää oma persoonallinen tyyli, on tärkeää ymmärtää kuvaustyylin, subjektin ja genren ero. Kolme termiä usein sekoitetaan toisiinsa. Kaikki kolme ovat tärkeitä kuvan ottamisen vaiheessa, mutta kuvaustyyli on se, mikä tekee työstä uniikin. Valokuvaaja voi tehdä kuvia käyttäen samaa kuvaustekniikkaa, subjekteja ja genrejä, mutta henkilökohtainen tyyli on se olennainen asia, joka erottaa työt toisistaan.

Subjektin eli kuvauskohteen valitseminen on sama asia kuin kuvan sisällön päättäminen. Subjekti voi olla laaja käsite kuten maisemakuva, tai yksilöllinen, kuten kukka maljakossa. Käsite genre tai toisin sanoen kuvauskategoria on taiteellinen näkökulma siitä, mitä kuvaaja ottaa käyttöön kuvaustilanteessa. Esimerkkejä kuvausgenreistä ovat alastonkuvaus, kuvajournalismi, muotikuvaus. (Steve’s Digicams 2013.)

5.1.2 Mestareilta oppiminen

Läpi vuosien kuvaajat ovat kehittäneet useita subjekteja ja kuvauskategorioita. On tärkeää oppia, mitä he ovat kehittäneet ja millä menetelmillä. Helpoin tapa ymmärtää miten taideteos on tehty, on yrittää kopioida se osittain tai kokonaan. Kuvan tulkitseminen helpottuu merkittävästi, jos kuvaaja kertoo inspiraation lähteensä.

Oman henkilökohtaisen kuvaustyylin kehittäminen vaatii paljon harjoittelua. Kokeiluja eri kuvaustekniikoilla, subjekteilla ja genreillä kunnes löytyy mieluisin luomistapa. Virheiden teko on merkittävässä asemassa tässä oppimisprosessissa, se määrittää mitä

kuvaaja haluaa tai ei halua kuvata. Persoonallinen tyyli kehittyy, kun kuvaaja tekee valintoja kehittääkseen omia kuvaustaitojaan. Mitä enemmän kuvaaja laittaa henkilökohtaisia mieltymyksiä ja valintoja töihinsä, sitä enemmän persoonallinen kuvaustyyli kehittyy. (Steve's Digidocs 2013.)

5.1.3 Emootioiden vangitseminen

Emootioiden vangitseminen subjektista eli kuvauskohteesta on lähestymistapa, jota käytetään paljon kuvajournalismissa. Tämä vaatii subjektin ja kuvauspaikan tunnelman vangitseminen tietyllä hetkellä. Niin paikka kuin subjektikin voivat esiintyä samalla tavalla myöhemmin, mutta tunnelma on hetkellinen asia, sitä ei pysty toistamaan. Nämä ovat ne muutokset tunnelmassa, joiden avulla kuvasta luodaan uniikki. Se tapa, miten kuva on otettu, kertoo paljon myös kuvaajasta itsestään. (Steve's Digidocs 2013.)

5.1.4 Kuvauksen tarkoitus

Monet ihmiset aloittavat kuvaamisen vapaan luomisen toivossa, mutta vaihtavat unelmansa kuviin, josta maksetaan hyvin tai muut vaativat. Siinä ei ole mitään väärää, sillä jokainenhan haluaa ansaita elantonsa, mutta itsensä ilmaiseminen kuvaajana vaatii päätöksiä siitä, mikä innostaa kuvaamaan. Itseään ei voi pakottaa olemaan erottuva valokuvaaja, mutta erottavuus korostaa henkilökohtaista persoonallisuutta. Jokaisella on oma tapa ajatella, reagoida ja lähestyä maailmaa, joka ympäröi meitä. Kyseessä on luonnollinen ilmaisutapa, joka määrittää valokuvaustyylin ja erottaa valokuvaajien työt toisistaan. Ei ole oikeaa tai väärää tapaa valokuvata. Kyse ei ole siitä, että miellyttää muita omilla töillään, vaan siitä, että saa aikaan sen, mikä miellyttää omaa silmää. Kyse on ilmaisuvapaudesta eikä massaan sopimisesta. (Evanto Simon 2013.)

5.1.5 Sääntöjen rikkominen

Usein kuvatessa seuraamme tiettyjä sääntöjä eri kuvaustyyliissä tehdäksemme täydellisen kuvan; kuten keskittyminen silmiin muotokuvassa tai pitäen taustan kiinnostavana luontokuvauksessa. Kaikista kuvaussäännöistä ei aina kannata välittää. Sääntö ei ehkä ole paras sana tähän ilmaisuun, koska valokuvauksessa ei ole oikeaa tai väärää tapaa ottaa kuvia, mutta täydellisyyttä kannattaa valokuvatessa joissakin tapauksissa välttää.

Töiden on oltava kuvaajan näkökulmasta nähtyjä. Se miten hän lähestyy ja kokee subjektin, määrittää miten hän ilmaisee sen kuvissa. Näitä asioita kannattaa kehittää persoonallisen tyylin viemisessä eteenpäin. Keskittyminen sääntöihin saattaa kuvaustilanteessa olla haitaksi lannistamalla kuvaajan luovuutta ja visioita tilanteesta. On tärkeää nauttia kuvaustilanteesta ja kuvaustuloksesta. Jos käyttää kaiken aikansa kuvaussääntöjen oppimiseen, kuvaustyöt helposti näyttävät samanlaisilta kuin muilla. Valokuva voi olla teknisesti täydellinen mutta esteettisesti tylsä.

Tyyli on tulos valinnoista, joita kuvaaja valitsee kuvaustilanteessa. Keskeisinä ovat kuvaustekniikka, kuvaajan henkilökohtainen tausta, kuvattavan lähestymistapa, subjekti ja sen ympäristö. (Evanto. Simon 2013.)

Persoonallisen kuvaustyylin kehittäminen ei tapahdu hetkessä. Se vaatii paljon harjoittelua ja omien taitojen ymmärtämistä, ja se vaatii valintojen tekoja, jotka erottavat valokuvaajat toisistaan. (Steve's Digicams 2013.)

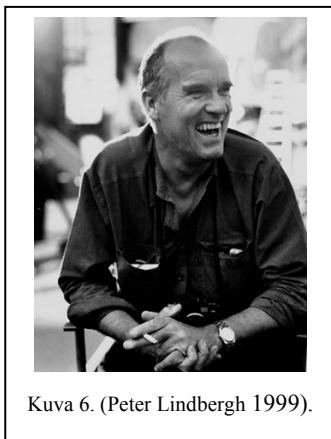
Legendaarinen valokuvaaja Ansel Adams on sanonut osuvasti aiheeseen liittyen:

“Every man’s work is always a portrait of himself,”

6 HISTORIALLISET MUOTIKUVAAJAT

Valitsin kolme muotikuvaajaa, jotka ovat vaikuttaneet suuresti tämänpäiväisen muoti-valokuvaukseen. Nykypäivän kuvaajien kuvaustyyli on monesti selkeästi näkyvissä paremmin kuin vanhoilla kuvaajilla. Valitsin kuitenkin kuvaajat, jotka työskentelivät muotikuvauksen kehittymisaikana, koska juuri he ovat inspiroineet nykypäivän kuvaajia kuvaamaan jollakin tietyllä tavalla. Tutkin paljon kuvaajien historiaa ymmärtääkseni, miten suuressa roolissa menneisyys ja elämäkokemukset olivat heidän kuvaustapojensa kehityksessä. Peter Lindbergh kuvaa edelleen, mutta halusin lisätä tutkimukseen yhden nykyajan kuvaajan, ja Peter oli helppo valinta, sillä hän on yksi suosikkikuvaajistani.

6.1 Peter Lindbergh ja hänen kuvaustyyli

Kuva 6. (Peter Lindbergh 1999).

Peter Lindberghistä tuli valokuvaaja vasta kun hän oli iältään yli kolmenkymmenen. Peter Syntyi vuonna 1944 saksalaisten miehitettyään kylään Lesznoon, mikä kuuluu nyt Puolalle. Sotaa pakoon lähtenyt perhe muutti sukulaistensa luo Saksan Duisburgiin. Siellä Peter kasvoi lammastilalla. Taiteilijan ensimmäinen työ oli näyteikkunoiden somistaja Karstadt - kauppaketjulle. (Lindbergh. Viralliset kotisivut 2013.)

Myöhemmin Peter opiskeli taidetta ja taidemaalauksia Berliinin Taideakatemiassa ja Taideopistossa Krefeldissä. Vuonna 1969, kun Peter Lindbergh oli vielä opiskelija, hän teki ensimmäisen näyttelynsä. Vuonna 1971 hänen kiinnostuksensa siirtyi maalaustista valokuviiin. Hän työskenteli kaksi vuotta valokuva-assistenttina valokuvaaja Hans Luxille. Syy siirtymiselle maalaustaiteesta valokuviiin oli se, että työskentely studiolla ihmisten kanssa oli mielenkiintoisempaa kuin yksinäisessä maalausateljéessa. (Lindbergh. Viralliset kotisivut 2013.)

Vuonna 1992 hän allekirjoitti neljän vuoden sopimuksen amerikkalaisen Harperts Bazaarin kanssa New Yorkissa. Tämä maksoi lehden kustantajalle seitsen lukuisen summan. Samaan aikaan hän jo kuvasi mainoskampanjat Giorgio Armanille, Pradalle,

Calvin Kleinille ja Donna Karanille. Myöhemmin kuvaaja teki monia videofilmejä. (Biography 2009.) Lindbergh on voittanut Paras muotikuvaaja palkinnon vuosina 1990, 1991, 1994, 1997, 2005 ja 2008. (Keating 2009.)

Valokuvaaja kuvaa mieluiten mustavalkoisia kuvia käyttäen tulkintana kuvakertomusta, joka ottaa juurensa vanhoista saksalaisista elokuvista ja 20 - luvun vapaasta tanssista. *”Oikea maailmamme on värikäs, joten jos käyttää mustaa ja valkoista, poistumme reaalisuudesta, eli banaalista ”.* (Keating 2009.)

Peter Lindbergh kertoo mustavalkokuvauksestaan: *”On vaikeaa sanoa, milloin kehitin intohimon mustavalkoisiin valokuviin. Luulen että valokuvatessani malleja, tai muita ihmisiä, se mikä kiinnostaa minua kasvoissa on persoonallisuus. Olen usein kuvannut samaa henkilöä samoissa lavasteissa väri - ja mustavalkorullalla. Tuloksia verratessa huomasin, että mustavalkoinen tuo persoonallisuuden enemmän esiin. Tein kerran mustavalkokuvat näyttelijä Sharon Stonelle, kuvista tuli vahvat ja kauniit, aivan kuten näyttelijä itsekin. Tein saman otoksen värillisenä ja se näytti tavalliselta mainoskuvalta”.* (Lindbergh 2009.)

Lindberghille muoti ei ollut ikinä se mikä toi esiin hänen töitään. Näin hän selittää Lontoon Independent - julkaisulle: *”Nainen on aina tärkeämpi kuin vaatteet.”* (London's Independent 1997.) *”Hänen näkemyksensä naisesta on aina ajan tasalla, mutta samalla ajaton. Jopa hänen alastonkuvissaan, mallin kasvot ovat pääroolissa.* (Carl Lagerfeld 1996.) (Photosborka 2010; Voguepedia 2013.)

Lindberghilla on ominaisuus näyttää muotia, mutta myös avata poseeraavan mallin persoonallisuus. Tämä tyyli on kriitikkojen mielestä peräisin kuvaajan lapsuudesta. Lindbergh kasvoi keskellä raskasta teollisuutta. Lindberghin lapsuuden kaupunki oli ainutlaatuinen siten, että se oli jaettu kahteen osaan: teolliseen ja asuinalueeseen. Lap- sen tajuntaan olivat vaikuttaneet nämä kaksi vastakkaista mielikuvaa: raskas, suuresti rakennettu, teollinen puoli ja toinen elävä, todellinen ja kukoistava. Luomistöissään kuvaaja työskentelee juuri näiden kahden vastakkaisuuden keskellä; keinotekoinen vastaan reaalinen. Persoonallisen vastakkaisuuksien kuvaustyylin lisäksi Peter Lindberghin valokuvat erottuvat myös hienon taiteellisen makunsa vuoksi, jonka hän omaksui nuoruusiän taideopinnoista. (Photosborka 2010.)

6.2 Oma mielipiteeni kuvaajan valokuvista

Peter Lindbergh on yksi lempikuvaajistani, hänen työnsä ovat kontrastiset ja intensiiviset. Aina kun katsoo hänen ottamiaan muotikuvia, tuntuu että näkee kuvauskohteita jostakin salaa. Mallit katsovat harvoin kameraan, ja kuvaajan ja kuvauskohteen välissä on usein jokin ”häiritsevä” asia. Peterin elokuvamainen tunnelma muoti - storeyssa on peräisin siitä, että kuvaaja ottaa usein inspiroitinsa vanhoista elokuvista.

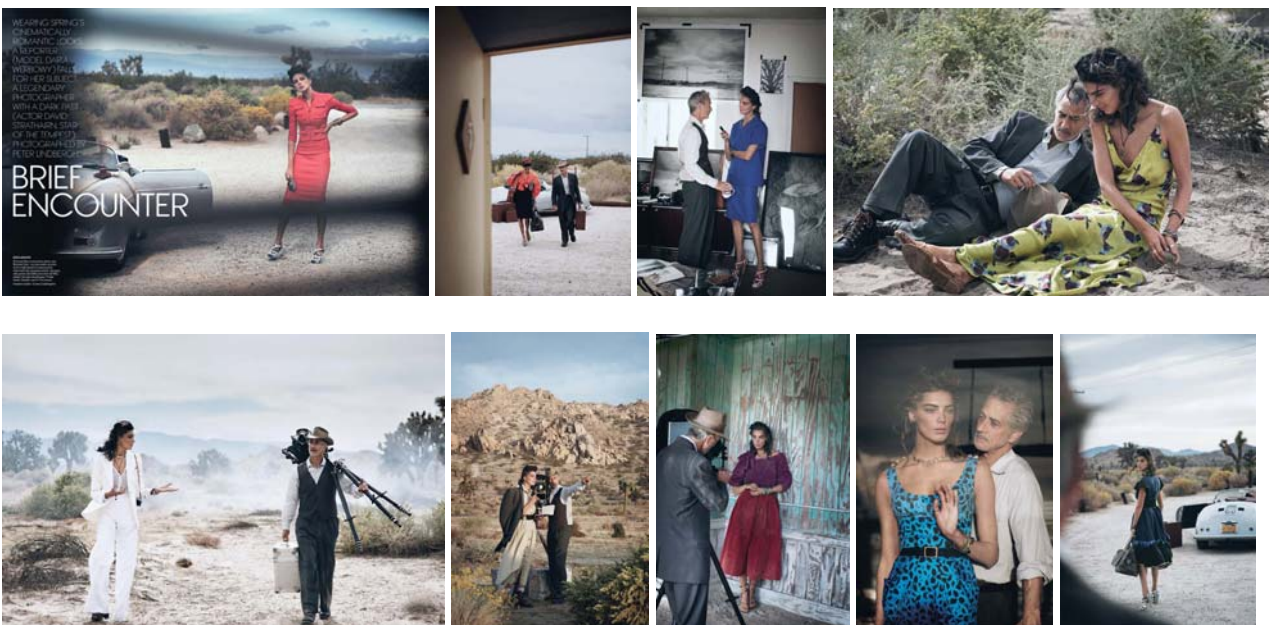
Muoti – storyjen sommittelun hän tekee niin, että kuvat ovat yhtenäisiä keskenään luoden hyvän kokonaisuuden kuvassa olevasta tapahtumasta. Lindberghin töissä melkein aina tapahtuu jotain, mallit menevät tai tekevät jotakin, mikä saa katsojan miettimään: mitä ja miksi? Mitä kuvan taustalla tapahtui?

Kun analysoin hänen mustavalkokuviaan, en voinut olla ajattelematta sitä, mitä kuvaaja mahtoi puhua malleille saadakseen tällaiset ilmeet ja tunteet? Näyttelemisen merkit puuttuvat ja niiden sijasta on ajatuksia herättävä aitous kasvoissa. Onkohan kuvaaja kenties pyytänyt mallejaan muistamaan syvällisiä ajatuksia menneestä? Vai väsyttäneet heitä pyytämällä jotakin tiettyä tunnetta uudestaan ja uudestaan, kunnes kasvoissa esiintyy epätoivo, viha, haavoittuneisuus tai herkkä hymy? Tätä kuvaajat yrittävät harjoittaa vuosia - tuoda mallin persoonallisuuden esiin kuviin. Mustavalkokuvaus sopii mainiosti muotokuvaukseen, koska huomio on enemmän henkilön kasvoissa eli emootioissa, eikä siirry värikkääseen rekvisiittaan. Tätä minun oli ehdottomasti kokeiltava opinnäytetyöni tehdessäni.

Kun katsoo Peter Lindberghin editorial – kuvia, syntyy tunne siitä, että katsoo elokuvan kohtauksia. Vaikka kuvauskohteena ovat muotivaatteet, valokuvissa on aina paljon tunnetta mukana.

Kuvakokonaisuus 7. Fashion story. Peter Lindbergh for US Vogue 2011.

Kuvakokonaisuus 8. Fashion story. Peter Lindbergh for US Vogue 2011.

Lindberghin Mustavalkokuvaus on vahva ja tunteikas, jolloin muotikuvat muistuttavat taidevalokuvausta. (Lagerfeld 1996; Lindbergh 2005.)

Kuva 9. Peter Lindbergh 1996.

Kuva 10. Peter Lindbergh 1996.

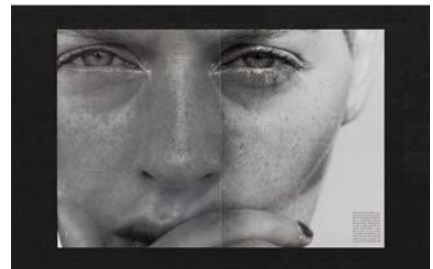
Kuva 11. Peter Lindbergh 1996.

Kuva 12. Peter Lindbergh 1998.

Kuva 13. Peter Lindbergh 1997.

Kuva 14. Peter Lindbergh 1997.

Kuva 15. Peter Lindbergh 1996.

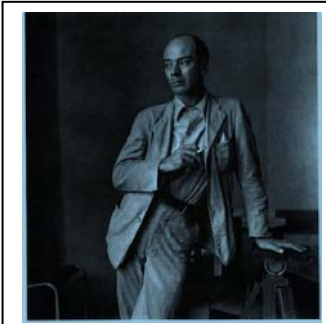

Kuva 16. Peter Lindbergh 1997.

Kuva 17. Peter Lindbergh 1997.

6.3 Clifford Coffin ja hänen kuvaustyyli

Kuva 18. (Clifford Coffin 1947).

Clifford Coffin syntyi vuonna 1913 Yhdysvalloissa. Vuonna 1922 perhe muutti Kaliforniaan. Kuvaajalla ei ollut muodollista koulutusta, mutta kun hän nuorena miehenä päätti, että hänestä tulee valokuvaaja, hänellä riitti itsevarmuutta lähettää työnsä suoraan Vogue'n muotitoimittajalle. Toimittaja ehdotti paremman kameran hankkimista, antoi neuvoja kuvaukseen ja pyysi palaamaan asiaan kuuden kuukauden kuluttua. Clifford suoritti

tehtävän samalla ottaen valokuvauskursseja George Platt Lynesiltä joka silloin työskenteli Vogue'lle ja Glamourille. (Voguepedia 2013.)

Vuonna 1942 monet kuvaajat lähetettiin sotaan, Cliffonille annettiin tilaisuus työskennellä Vogue -muotilehdelle koeajalla ilman palkkaa. Nuori kuvaaja oppi nopeasti tuottamaan hienoja kuvia ulkona ja studiossa. Vuonna 1945 Britannian Vogue palkkasi hänet, kuvaaja kuvasi muoto - ja muotikuvia lehdelle joka toinen päivä. Muutamaa vuotta myöhemmin Cliffon muutti Lontoosta Pariisiin työskentelemään ranskalaiselle Vogue'lle. (Voguepedia 2013.)

Cliffonin kiinnostus valokuvaustekniikkaan tuotti rengassalaman keksimisen. Inspirointina tähän oli hammaslääkärin valo, joka ei jätä varjoja. Myöhemmin kuuluisat muotikuvaajat kuten Cecil Beaton, Helmut Newton ja Nick Knight ottivat omakseen tämän kuvaustekniikan. (Voguepedia 2013.)

Clifford Coffinilla oli taito tehdä kaikista malleistaan glamourit, hän tiesi muodista yhtä paljon kuin Vogue'n muotitoimittajat. Hän usein meikkasi mallinsa itse ja puki hatut ja muut muotiesineet mieltymyksensä mukaisesti. Cliffonilla oli vaikea persoonallisuus, taiteilijasta puhuttiin monella nimityksellä — perfektionisti, tinkimätön, temperamenttinen. Hänellä oli tapana huutaa malleille, avustajille, toimittajille, vaatteille, hatuille ja jopa Stonehengelle (koska kivet eivät olleet yhtä suuret, kun hän oli odottanut). Kuvaja saattoi saada mallit itkemään, toimittajat epätoivoon ja itsensä täysin uuvutettua. Kuitenkin, suurten emotioiden tuloksena oli täydellinen, tyyni kuva. (Voguepedia 2013.)

Clifford Coffiniä pidetään edelleenkin muotikuvauksen edelläkävijänä. Amerikkalainen kuvaaja muutti muotikuvauksen standardista dokumentoinnista, visuaalisiksi kertomukseksi naisesta (nykyään tätä käsitettä kutsutaan fashion story – nimikkeenä). Coffin nautti työskentelystä värivalokuvien kanssa, mutta rajoitti väripalettinsa neutraaleihin sävyihin muutamalla korostusvärillä korostaen. ”*Käytän värejä mieluiten pieninä väriaksenteina, rakastan monotone - ja hieman likaisia sävyjä.*” (Voguepedia 2013; Conde Nast 2011.)

6.4 Oma mielipiteeni kuvaajan valokuvista

Se mikä minua kiinnostaa Coffinin töissä, on kuvissa oleva herkkä tunnelma ja pastellisävyt. Katsoessaan kuvia, on vaikea kuvitella, että kuvaaja on huutanut malleilleen, tytöt vaikuttavat tyytyväisiltä ja kauniilta. Kuvista saattaisi päätellä, että kuvaaja on ollut jopa nainen; pastellisävyt ja pehmeä valo antavat käsityksen valokuvaajasta, jolla on herkkä ja hieman naisellinen olemus. Coffinin sommittelu on aina tarkoin mietitty, hän suunnitteli tarkoin kuvassa olevien linjojen paikan. Naisten vartalot, aidat, sateenvarjojen positiot, kaikki on järjestetty kultaisen leikkauksen periaatteilla. Cliffordin valaisu on yleensä pehmeä, salaman ja päivänvalon yhdistelmä.

Mielestäni Coffinia auttoi urallaan suuresti se, että suurin osa valokuvaajista on lähetetty sotaan. Taitavia kuvaajia on nykyäänkin paljon, mutta mullistavan kehityksen tekevät vain ne, kenelle on annettu tilaisuus kehittyä kuvaajana. On ihan eri asia kuvata joka päivä käyttäen uusinta kuvaustekniikkaa ja ammattimalleja, kun yrittää tehdä samaa siitä, mikä löytyy kuvaajan ympäröivästä maailmasta. Clifford Coffin oli erittäin luova ja taidokas muotivalokuvauksen edelläkävijä. Rengassalaman keksiminen on tärkeä ja alaa eteenpäin vievä seikka.

Clifford Coffin ottamia muotikuvia:

Kuva 19. Clifford Coffin 1949.

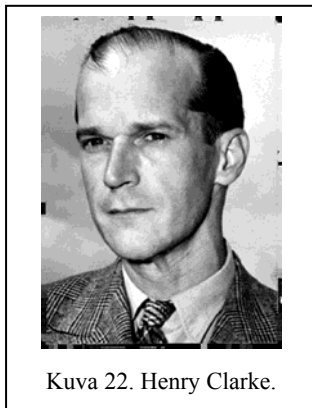

Kuva 20. Clifford Coffin 1950.

Kuva 21. Clifford Coffin 1963.

6.5 Henry Clarke ja hänen kuvaustyyli

Kuva 22. Henry Clarke.

Henry Clarke syntyi Los Angelesissa. Clarcken valokuvat huippumuodista ja eleganteista huippumuotiin pukeutuvista naisista, olivat huipulla 1950 ja 60 -luvuilla. Näihin aikoihin matkustaminen työtiimin kanssa oli nousemassa suosiotaan. Clarke matkusti kuvaustiimin kanssa Intiaan, Meksikoon, Sisiliaan, Iraniin, Jordaniaan ja Syyriaan kuvaamaan hienoja muotitarinoita. (Nemy Enid. 1996.)

Yksi hänen parhaista puolistaan oli tietämys kuvauspaikoista maailmalla, sanoo Ms. Train, joka oli usein mukana kuvausmatkoilla kun hän työskenteli amerikkalaiselle Vogueille: *”Hän tiesi kaiken paikoista minne olimme menossa ja hän monesti antoi virallisia ohjeita meille: Ei, Haluan sitä ja tätä, ja koko kuvaustiimi juoksi mallien, meikkaus -ja hius -stailaajien kanssa ympäri maata”*. (Nemy Enid. 1996.)

Vuonna 1946 Clarke muutti New Yorkiin, myöhemmin hän sai työpaikan assistenttina Conde Nast:in rekvisiittaosastolla Vogue Studiolla. Sieltä nuori Clarke sai hyvän tun-
tuman sodanjälkeisestä muotivalokuvauksen muutoksesta. Katsoessaan sen aikaista

muotikuvaaja Cecil Beatonia hänen kuvatessaan mallia Dorian Leighiä, Clarke teki päätöksen tulla muotikuvaajaksi. (Nemy Enid. 1996.)

Valokuvauksessa Toinen Maailmansota muutti kaiken. Muotilehdet olivat lisääntyneet. Britannian Vogue, joka tuki huippumuotia varakkaille, valtuutti muotikuvaukset Lee Millerille ja Cecil Beatonille kuvaamaan muotia pommitettu Lontoo taustana. Tämä johti lehden lukijoita tukemaan karuja linjoja vaatetuksessa. Sodan jälkeisenä aikana syntyi monia lahjakkaita valokuvaajia, jotka olivat ryhtyneet eleganssin tuomisen muotikuviin. (Nemy Enid. 1996.)

Clarcken intohimo valokuvaan nousi nuorena, kun hän tutki lempikuivajien Irving Pennin, Cecil Beatonin ja P. Horstin kuvaustyyliä. Hän oivalsi, että uusi valokuvaus-tapa perustui paljon siihen, että käytti pienempää käytännöllisempää kameraa, jonka sai helposti mukaan sodanjälkeisiin raunioihin. Hän piti myös tärkeänä muodin fantasian yhdistämistä energiseen kuvareportaasiin. Clarke ei koskaan ollut kiinnostunut muodista niin paljon kuin valokuvauksesta: ”*Se on ainoastaan sitä tavaraa mitä laittamme päälle*” (Henry Clarke), (Williams 1996.)

6.6 Oma mielipiteeni kuvaajan valokuvista

Etsiessäni tietoa Henry Clarkesta, yllätyin miten vähän merkittävistä valokuvaajista on tietoa. On harmillista, että näinkin pitkän uran tehneen muotikuvaajan työt on ikuistettu vain yhteen kirjaan, joka on ranskalaisen taidemuseon tekemä projekti, ja kirja maksaa Amazon.com: issa yli 1000€. Kirja lienee harvinaisuus. Kuvaajan 50 - luvun mustavalkokuvissa on elegantti, sivistynyt tunnelma. Itsevarmat mallit katsovat kuvaajaa lempeästi, sievästi hymyillen suulla tai silmillään. Valokuvissa on usein pientä rakeisuutta ja pehmeä, epätarkka valo, joka syntyy vanhojen kameroiden käytöstä.

Muotikuvaajan värivalokuvissa minua kiehtoo sama ajatus jota itsekin käytän usein, kuvauspaikan valinta matkustamisen kautta. Kun näen kauniin uuden paikan, historiallisen rakennuksen, metsän tai kiinnostavan kadun, mietin ensimmäiseksi mitä ja miten siinä voisi kuvata. Clarke käyttää kuuluisia turistipaikkoja kuvausrekvisiittana,

miettien tarkoin mallien asennot, position, ja värien sopivuuden kuvan taustan mukaan. Tämä on erittäin läheinen kuvaustapa minulle. Matkustaminen synnyttää suurta inspiraatiota, joka puolestaan saa luovuuden aktivoitumaan ja ajatukset lentämään. Uudet paikat, tunteet, hajut ja ihmiset, kaikki nämä vaikuttavat luomiseen ja heijastuvat töissä. Muotikuvauksen teko eksoottisessa paikassa on minusta fiksumpaa ja aidompaa kuin rekvisiittatarvaiden etsiminen studioon.

Henry Clarcken kuvia analysoidessani huomasin, että vaikka Photoshop -ohjelmia ei ollut vielä, kuvia on silti muokattu. Esimerkiksi eräässä Voguen kuvassa (kuva 28.) taivas on erikoisen vihreä. Alla on Henry Clarcken ottamia muotikuvia. Kuvat ovat järjestyksessä visuaalista näkökulmaa ajatellen.

Kuva 23. Henry Clarke 1956.

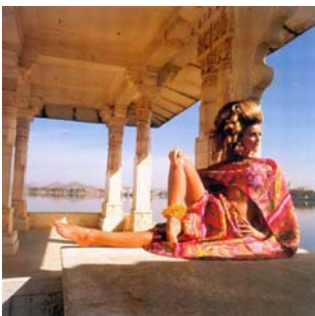
Kuva 24. Henry Clarke 1955.

Kuva 25. Henry Clarke 1955.

Kuva 26. Henry Clarke 1956.

Kuva 27. Henry Clarke 1967.

Kuva 28. Henry Clarke 1952.

Kuva 29. Henry Clarke 1968.

Kuva 30. Henry Clarke 1952.

7 MUOTIVALOKUVIEN EROAVAISUUDET

Tutkiessani kolmea muotivalokuvaajaa en ole mielestäni saanut tarpeeksi aineistoa kuvavertailulle. Päätin vertailla lisää kolmen valokuvaajan kuvaustapaa, joiden kuvaustyyli eroavat toisistaan huomattavasti.

Monilla kuuluisilla kuvaajilla on oma tapa tehdä valokuvansa. Jotkut käyttävät aina näkyvästi salamaa, jotkut asettavat valonsa omalla tunnistettavalla tavallaan ja jotkut muuttavat otoksiaan aina samalla tavalla editointiohjelmassa. Joistakin mainoksista näkee heti kuvan tekijät, koska heidän kuvaustyyliinsä on niin selkeä.

Kokeiluilla löytyvät uudet kuvaustavat ja tekniikat. Erottuvuus on myös erinomainen markkinointikeino. Tässä osiossa vertaan kolmen muotikuvaajan eroavaisuuksia. On mielenkiintoista huomata, miten kaikki he kuvaavat samaa asiaa (muotia), mutta tulos on niin erilainen.

7.1 Terry Richardson

Hänen provosoiva kuvaustyyliinsä on räiskyvä ja huomiota herättävä. Alastomuus on tärkeä tekijä kuvaajan töissä. Suurin osa kuvista vihjaa vahvasti seksuaaliseen aktiin. Kuvat on kuvattu yleensä valkoista taustaa vasten, käyttäen salamaa. Kuvaaja usein poseeraa yhdessä malliensa kanssa (myös mainoskampanjoissa), tai välillä hän lisää omat silmälasinsa kuvaan näyttääkseen oman läsnäolonsa. Terrystä liikkuu mediassa paljon negatiivista julkisuutta, mutta oletan, että kuvaaja hakee juuri sellaista julkisuutta.

Valitsin Terry Richardsonin valokuvat tutkielmaani niiden erilaisuuden vuoksi. Kun analysoin Richardsonin kuvaustyyliä, ymmärsin minne suuntaan en halua kuvaustyylini kehittyvän. Vaikka kuvaajan luomistapa on minulle epämiellyttävä, häneltä voi kuitenkin oppia paljon. Räväkkyys ja puhuttavuus ovat aina plussaa tuotteiden markkinoinnissa. Mainokset, joita hän kuvaa, ovat kovasti esillä ja puhuttavat pitkään, ja sitähän mainoskampanjoilta vaaditaan. Richardson on rohkea, hän ei juokse muiden mielipiteiden perässä, eikä anna negatiivisten lausuntojen häiritä työtään. Se on ihailtavaa.

Kuva 31. Richardson 2012.

Kuva 32. Richardson 2012.

Kuva 33. Terry Richardson 2012.

Kuva 34. Terry Richardson 2011.

Kuva 35. Terry Richardson 2006.

Kuva 36. Terry Richardson 2007.

Kuva 37. Terry Richardson 2001.

7.2 Paolo Roversi

Valokuvattaessa Paolo Roversi käyttää usein vanhanaikaista Deardorff kameraa. (20-luvun kamera jalustassa, jossa on harmonikan näköinen keskiosa). Tämän ansiosta hänen työnsä näyttävät maagisilta ja romanttisilta. Tämän tyyppistä ”runollista” kuvaus-tunnelmaa on vaikeaa, ellei mahdotonta saada aikaan kuvankäsittelyohjelmalla. Hän kuvaa melkein aina hitailla suljinajoilla, jolloin kuviin jää tiettyihin kohtiin epäterävyyttä liikkeistä. Kuvaaja ei ole salamavalon ystävä ja sortuu niihin vain harvoin, tärkein valo on yleensä ikkunoista tuleva päivänvalo. Paolo valaisee kohteensa välillä tavallisella taskulampulla, tämän tyyppistä tekniikkaa on alettu kutsua ”Roversi-valaistukseksi”.

Vaikka Paolo Roversi kuvaa enimmäkseen muotivalokuvausta, hän selvästi ajattelee ottavansa muotokuvan mallistaan. Tärkein elementti on melkein aina katse. Mielestäni Paolo on mainio esimerkki oman valokuvaustyylin löytämisestä. Hänen työnsä kuin myös kuvaustekniikkansa ovat erilaiset. Hänen töissään on jokin erityinen tunnelma, jonka takia kuvia tekee mieli tuijottaa pitkään. Ihailen kuvaajan erityistä lähestymistapaa muotikuvaukseen.

Kuva 38. Paolo Roversi 2008.

Kuva 39. Paolo Roversi 2010.

Kuva 40. Paolo Roversi 2010.

Kuva 41. Paolo Roversi 2011.

Kuva 42. Paolo Roversi 2011.

Kuva 43. Paolo Roversi 2003.

Kuva 44. Paolo Roversi 2004.

7.3 Tim Walker

Tim Walkerilla on erittäin tunnistettava kuvaustyyli. Kuvia katsellessa mieli lentää satujen maagiseen maailmaan. Tuntuu että Liisa ihmemaassa -ilmiö jatkuu ja toistuu hänen kuvissaan eri muoti -stooreja kuvattaessa. Kamera, on kuvaajan mielestä vain laatikko hänen ja kuvaussubjektin välissä, kaikki muu on mielikuvitusta.

Kaikki Walkerin otokset on tarkoin mietitty etukäteen. Rekvisiitalla on keskeinen merkitys. Kuvauksia varten rakennetaan mitä ihmeellisimpiä asioita, kuten melkein originaalin kokoinen hävittäjäkoneen kopio tai jättiläisnukke (kuva 50. Lindsey Wixson for Vogue Italia. Tim Walker 2011.)

Tim Walker on kiinnostunut kuvitteellisen maailmaansa realisoinnista ja muotilehdet antavat hyvät mahdollisuudet siihen. Muotivalokuvauksessahan kaikki on sallittua, kunhan se miellyttää päätoimittajaa.

Kuva 45. Tim Walker 2010.

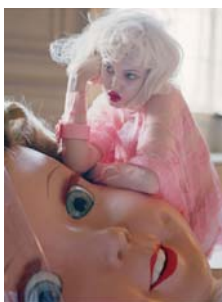
Kuva 46. Tim Walker 2011.

Kuva 47. Tim Walker 2007.

Kuva 48. Tim Walker 2007.

Kuva 49. Walker 2011.

Kuva 50. Tim Walker 2011.

Kuva 51. Tim Walker 2010.

Kuva 52. Tim Walker 2013.

7.4 Muotikuvaukseen vaikuttavat tekijät

Kuvavertailussa huomasin, että tunnistettava kuvaustapa syntyy, kun kuvaaja tuo henkilökohtaiset mieltymyksensä töihinsä. Mitä enemmän kuvaaja tuo omia kokemuksiaan ja tunteita kuviinsa – sitä persoonallisempi on tulos. Luulen, että jos näille kuvaajille annetaan samat studiosalamat ja mallit, he kuvaavat heidät täysin eri tavalla sitä tiedostamatta. Eli erottuvaisuuden tärkein tekijä ei ole niinkään erottuvuus muista, vaan persoonallisuus.

Nykypäivän muotikuvaajilla on oltava hyvä näkemys siitä, missä menee raja muotokuvan, taidekuvan, seksikkään mainoskuvan ja pornograafisen kuvan välillä. Valokuvaajan on tiedettävä, mitä ja kenelle hän myy, ja teoksien on oltava kohderyhmälle sopivat, mutta myös mielenkiintoiset. Joissakin mainoksissa tämä raja ylittyy jopa loukkaavaksi, toisilla taas on erittäin tarkat määritelmät, mitä viestiä kuva saa välittää. Valokuvaajien kokeilut muokkaavat näitä rajoja. Erittäin tärkeässä roolissa muotikuvan muutoksissa ovat kansainvälisten lehtien päätoimittajat esimerkiksi Anna Wintour (US Vogue) ja heidän alaisensa esimerkiksi Grace Coddington (creative director). Nämä muodin asiantuntijat ovat ne ihmiset, jotka ”päästävät” tietyt valokuvat esille lehtien sivuille ja tekevät niistä uuden puheenaiheen, tekien myös kuvaajat kuuluisiksi. Tai sitten eivät.

Kuvaaminen muotilehdelle on hyvin antoisaa, mutta siihen on vaikea päästä. Tiedän, että moni muotikuvaus (fashion-story) lehdissä kuvataan ilmaiseksi, koska se kuuluisuus, mikä tulee kun tekijän nimi laitetaan lehtien sivuille, on korvaamaton. Nämä työläät kuvaukset kuvataan ilmaisiksi, jotta saataisiin kuvata mainoskuvat, jotka parhaimmillaan tuovat 500 000 € per mainoskuvaus.

Muotikuviin vaikuttaa suuresti myös yleisö. Englannissa vaihdossa ollessani vertasin keskenään Italian, Ranskan ja Amerikan Vogueiden kuvaustyyliä ja kuville sallittuja rajoja. Lehtien eroavaisuus näkyy toki muissakin muotilehdissä kuten Harper's Bazaar, Marie Claire ym.

Italian Vogue lienee kaikista taiteellisin. Monessa muotijutussa vaatteita ei edes näy, kuvissa saattaa olla hiuksia peittävä katse tai juuri ja juuri pimeästä erottuva vartalo. Vaatteet eivät ole näissä töissä pääasia, vaan kuvien tunnelma ja sivistynyt visio. Toisin on amerikkalaisessa Vogueissa, jossa vaatteiden tulee olla hyvin näkyvissä. Välillä

lehden muotikuvaukset muistuttavat tavallista vaatekatalogia. US -Voguen kansilehti on täyteen ympätty otsikoita ja kannessa esiintyy useimmiten julkkis. Yhdysvalloissa julkkikset myyvät mitä tahansa. Paljaita rintoja ja savukkeita näkee harvoin.

Italiassa ja Ranskassa lehden lukijat kaipaavat uutta näkemystä muotiin. Näissä lehdissä valkoinen tyhjä sivu muotijutun keskellä oli tavallinen näky, korostaahan se hienosti vieressä olevaa valokuvaa ja lukijat ymmärtävät sen tarkoituksen. Kansilehdessä ei lue muuta kuin ”Vogue” korostaen lehden taidokasta kansivalokuvaa. Italian lehti onkin kuuluisa luomaan uusia muotikuvaajia ja mallilöytöjä. Lehti antaa kuvaajille tilaa kokeiluihin, mutta aina hienostuneesti, soveliaisuuden rajoissa.

7.5 Mainoskuvaus

Mainoksien avulla yritykset saavat helposti huomattavan määrän uusia asiakkaita, tai pahimmassa tapauksessa menettävät heidät. Hyvällä mainonnalla ihmisten mielipiteitä pystyy muokkaamaan. Kun tehokkaat mainoskuvat alkoivat yleistyä, huomattiin että hienot kaksisivuiset kuvat jäivät yleisön mieleen tehokkaasti, mutta mainostavan yrityksen logoa huomasi tuskin kukaan. Tehokeinona alettiin käyttää valkoista sivua mainoskuvan viereisellä sivulla, jossa on yrityksen logo tai teholause. Tyhjäkö sivu jättää hyvin ajatustilaa. Vieressä oleva tuotokuva tulee paremmin esiin ja liitettynä yhteen tyhjän tilan kanssa ne luovat hyvän, muistiin jäävän kokonaisuuden. Tätä tekniikkaa käytin Design By Katrin -mainoskuvaa suunnitellessa.

Mainonnan avulla lukijoille yritetään tarjota tuotteita, joiden avulla ostaja tulee lähelle hänen ihannoimansa ylellisyyttä. Mainoskuvan on oltava mielenkiintoinen pysäyttääkseen katsojan katseen lehden sivuja käännellessä. Jotta mainoskuva ”tarttuisi” katsojaan, sen on oltava oikealle yleisölle suunnattu. Design By Katrinin asiakkaat ovat muodista kiinnostuneet, nuoret aikuiset, heille suunnatun mainoskuvan on oltava tyylikäs. (Horst 2003; Saunders 1999.)

8 MUIDEN KUVAAJIEN MIELIPITEIDEN ANALYSOINTI

8.1 Tutkimuskysely Jonas Lundqvistille

Suomalaisista muotikuvaajista yksi on mielestäni ylitse muiden. Hänen työnsä ovat täynnä tunnelmaa. Hän tuntee valoa herkästi ja välillä tuntuu, että hän on ohjannut valon suuntaa ja intensiivisyyttä kaukosäätimellä. Olen ihailnut Jonas Lundqvistin töitä jo vuosia. Hänen kuvansa ovat suuresti inspiroineet minua ja olin erittäin iloinen saadessani tehdä hänelle kyselyn.

Menestyneet ihmiset suostuvat harvoin yhteistyöhön opiskelijoiden kanssa. Heillä ei ole aikaa asioihin, jotka eivät tuota minkäänlaisia etuja, joten olin erittäin kiitollinen saadessani Jonakselta vastaukset kyselyyni, jonka lähetin hänelle sähköpostitse. Alla ovat lähettämäni kyselynkysymykset:

Minkälainen kuvaustyyli on mielestäsi?

Mielestäni kuvaustyylini on melko pohjoismaalainen. Varsinkin lokaatiokuvauksissa lähestymistapani on usein aika elokuvallinen.

Mihin suuntaan haluat sen muuntuvan?

Pyrin muuttamaan kuvaustyyliäni selkeämmäksi niin, että kuvat pysyvät kiinnostavina / vahvoina vaikka ideat olisivatkin pelkistetympiä.

Onko mielestäsi lapsuus ja kotipaikkasi vaikuttaneet valokuvuusi? Miten?

Olen syntynyt Pohjanmaalla. Koen, että esimerkiksi lapsuuden muistot kesäisestä ilta-valosta takapihalla, matalasta punertavasta aamuvalosta purevan kylmänä talviaamuna vaikuttavat vieläkin kuviini. Lapsuuden karut sielunmaisemat, joissa on kalliota, saaristoa ja väljiä havumetsiä, ovat edelleen asioita, jotka inspiroivat minua.

Mitä tekniikkaa käytät mieluiten ja miten?

Heijastettua luonnonvaloa, sisällä ja ulkona. Ikävä kyllä sitä ei voi hyödyntää niin usein kun toivoisi...

Mistä etsit inspiraatiota?

Elokuvista, luonnosta, kirjoista ja musiikista.

Miksi päätit tehdä muotivalokuvauksesta ammatin? Milloin?

Olin 11 vuotta ammattibalettianssija, 9 vuotta Suomen Kansallisbaletissa ja 2 vuotta Philadelphiassa, Yhdysvalloissa. Lopetin tanssiurani urheiluvamman takia. Muutin Suomeen ja aloin opiskella valokuvausta Karjaalla elokuussa 2003. Opintojen aikana minua alkoi kiinnostaa muotikuvaus. Veikkaan, että yksi syy siihen on, että muotikuvaus on jotenkin jatkumo tanssijan työlle, jossa tarkkaillaan ruumiin linjoja ja asentoja. Vuoden opiskelun jälkeen päädyin kahden helsinkiläisen muotivalokuvaajan (Sakari Majantie ja Jouni Harala) assistentiksi. Keväällä 2005 aloin kuvata kokopäiväisesti. (Lundqvist 2013.)

8.2 Kyselystä syntyneitä ajatuksia

Jo useamman kerran havaitsen, että lapsuusajan elämäkokemukset vaikuttavat suuresti tuleviin luomistöihimme. Jonas kertoi, että Pohjanmaan valo on jäänyt vahvasti mieleen. Kuvaaja valitseekin useimmiten ilta tai aamuvalaistuksen suureksi tekijäksi valokuviansa tunnelman luomiseen. Kuvaajan tanssiura näkyy mielestäni myös hänen töissään. Kuvissa on liikettä, mallien ilmeet ja asennot ovat täynnä herkkää tunnetta. Skandinaavisuus näkyy selkeissä linjoissa ja pelkistetyissä väreissä. Tästä aloin miettiä että, ehkä minunkin kannattaisi muistella menneisyyden tapahtumia ja asioita, jotka ovat jollakin tavalla jääneet alitajuntaani. Asioita ja paikkoja, jotka yllättivät kaupeudellaan tai ihmisten erikoiset teot ja ulkonäkö. Kaikesta saisi jotain omanperäistä ja yllätyksellistä kuviin.

Kun haastattelin Englannissa olevaa valokuvausopettajaani Michael Duksia oman kuvaustyylin löytämisen tärkeydestä, hän kertoi ottavansa paljon vaikutteita vanhoista elokuvista. Vanhat klassikkoelokuvat ovat jo lapsena antaneet suuren katseluelämyksen, joita kuvaaja käyttää valokuviansa suunnittelussa. Michaelin mielestä oma persoonallisuus ja kasvatus ovat vahvasti vaikuttamassa kuvaustyylin mieltymyksiin. (Ducks 2013.)

Michaelin ja Jonaksen haastatteluissa huomasin, että molemmat ottavat inspiraationsa ympärillä tapahtuneista asioista, kuten musiikista tai elokuvista. Persoonallisen kosketuksen he antavat liittämällä inspiroinnissa asiaan jotakin omaa menneisyydestä tai lapsuudesta. ”Alitajunta on mahtava asia!” Sanoi minulle kerran suomalainen stailisti Teri Niitti. (Niitti 2011.) Tällä hetkellä saan suurta inspiraatiota matkustamisesta ja paikoista. Yritän yhdistää mallin ja kuvauspaikan, mutta mitä jos kuvaus onkin studiolla? Paikka ei inspiroi minua lainkaan ja koenkin studiokuvauksen tylsäksi. Ehkäpä omien kokemuksieni liittäminen valokuviin saisi muokata mallien mielialaa ja ilmeisiin enemmän, jotta valokuvista tulisi mielenkiintoisempia.

Jonas Lundqvistin töitä:

Kuva 53. Jonas Lundqvist.

Kuva 54. Jonas Lundqvist.

Kuva 55. Jonas Lundqvist.

Kuva 56. Jonas Lundqvist.

Kuva 57. Jonas Lundqvist 2009.

Kuva 58. Jonas Lundqvist 2009.

Kuva 59. Lundqvist.

Kuva 60. Jonas Lundqvist 2011.

9 KUVAUSKOKEILUT

Imitaatio eli jäljittely, on mielestäni mainio tapa oppia. Kun on saanut hyvän tuntuman ammattikuvaajien tekniikoista, pystyy jo antamaan niihin oman henkilökohtaisen lisänsä tai muutoksen, tai kehittämään sitä eteenpäin.

9.1 Kokeilu 1: Suuri kontrasti

Kokeilu 1 tapahtui Marokon Essaoeiran kaupungissa. Mallina kuvissa toimi mieheni Antti. Inspiraation kuvaukselle otin seuraavista kampanjoista:

Kuva 61. Calvin Klain 2012.

Kuva 62. Kenzo 2011.

Kuva 63. Gucci 2011.

Kokeilun tavoitteena oli saada värikkäät ja kontrastiset kuvat. Tämänäntyyppistä tekniikkaa en ole aikaisemmin kokeillut. Säädin kamerassani kontrastia maksimiin ja käytin salamaa, jotta aaltojen pisarat jäähmettyivät paikoilleen. Kuvaus ei mennyt suunnitelman mukaisesti. Objektiivini huurtui meren aiheuttamasta kosteudesta. Monet kuvat menivät pilalle tämän takia. Jouduin putsamaan linssin vaatteillani ja kuvan jälki oli sen takia hieman likainen. Suuren kontrastin aikaan saaminen onnistui kuitenkin hyvin ja päätin jatkaa testiä hieman kuivemmassa paikassa: hiekkadyyneillä. Aavikkomaisemissa kokeilin erilaista valotusta kameran säädöillä, kunnes saavutin tavoitteeni: intensiiviset värit ja suuri kontrasti.

On ilmiselvää, että mainoskampanjoissa joita käytin inspirointina oli käytetty huipputekniikkaa. Minä käytin pientä salamaa ja tulos oli sen mukainen. Lisäksi kuvat ovat käyneet parhaiden editointiammattilaisten käsissä. Kuitenkin tämä kokeilu oli avartava ja positiivisesti yllättävä.

Aloin kovasti miettiä mitä tekniikkaa kuvaustiimi oli käyttänyt linssin huurtumisen esittämiseksi. Todennäköisesti kuvat on otettu kaukaa suurella teleobjektiivillä, tai kuvat aalloista ja ihmisistä ovat yhdistetty photoshopin avulla, ainakin kuvassa 61. (Gucci 2012) on vahvoja merkkejä kuvamanipuloinnista. Mallit makaavat aaltojen keskellä, mutta aallokko pysyy mallien takana, kosteuttamatta heidän kasvojaan ja vartalooan. Vaatteet ovat kuivat ja puhtaat, mikä olisi tällaisessa paikassa mahdotonta. Mainoskuvan taivaan ja veden väri on epärealistisen värikäs.

Seuraavaksi on tarkoitus kokeilla päinvastaista menetelmää; erittäin valoisat pastellinsävyiset kuvat salamaa käyttäen.

Kuva 64. Uljana Rättel 2013.

Kuva 65. Uljana Rättel 2013.

Kuva 66. Uljana Rättel 2013.

Kuva 67. Uljana Rättel 2013.

9.2 Kokeilu 2: Herkät, pastellinsävyiset kuvat

Toisena kuvauspäivänä kuvasin ystäväni Nikan Essaoeiran kalastussatamassa. Esi-merkin valotukselle otin Clifford Coffinin kuvaustyylistä monotone värikyksen (tässä tapauksessa vaaleansininen). Uudeksi kuvausmenetelmäksi kokeilin ilmavan ja herkän tunnelman luomista, aivan kuten Cliffordin 50 - luvun tunnelmalliset kuvat. Säädin kameran valotusta erittäin vaaleaan pastellin sävyyn ja muutin kontrastia minimiin. Ilmavuutta kuviini antoivat lentävät lokit mallini ympärillä ja kauniisti hiuksia liikuttava tuuli. Muutamaa lokin hyökkäystä lukuun ottamatta kokeilukuvaus onnistui hyvin.

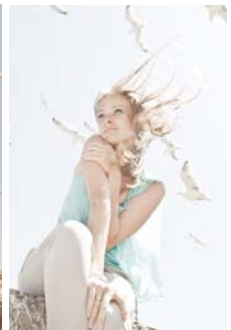
Pienen jälkianalysoinnin jälkeen huomasin, että intensiiviset kuvat ovat enemmän mieleeni kuin herkät. Tämä saattaa olla juuri se etsimäni vihje omaan valokuvaustapaani löytämiseen. Päätin kokeilla pehmeää ja herkkää kuvausta jatkossa useammin omaksuakseni sen. Alla on ottamani pastellinsävyiset valokuvat. Pienellä kontrastilla kuvat nro 68, 69, 70 ja suuremmalla kontrastilla kuvat 71, 72.

Kuva 68. Uljana Rättel 2013.

Kuva 69. Uljana Rättel 2013.

Kuva 70. Uljana Rättel 2013.

Kuva 71. Uljana Rättel 2013.

Kuva 72. Uljana Rättel 2013.

9.3 Kokeilu 4: Tunnelmalliset musta-valkokuvat

Peter Lindbergh kuvaa enimmäkseen muotikuvia ja kampanjoita. Vaatteet eivät kuitenkaan ole merkittävässä roolissa kuvia katsellessa, vaan mallin persoonallisuus. Vaatteita voi stailata mielenkiintoisiksi ja mallia meikata kauniiksi, mutta se miten kiinnostava lopputulos tulee olemaan katsojalle, riippuu paljon kuvaajan ja mallin henkilökohtaisesta vuorovaikutuksesta. Tässä kuvauksessa yritin löytää minulle ennestään tuntemattoman mallin persoonallisuuden ja tuoda sen esiin valokuviin. Kuvaus tapahtui Kymenlaakson Ammattikorkeakoulun Kasarmimäen Studiolla. Kuvaukseen osallistuvan kauniin mallitytön bongasin oppilaitokseni ruokalasta, hänen kasvonsa, vartalonsa ja rauhallinen olemus sopisivat mielestäni tämäntyyppiseen kuvaukseen.

Tämä kokeilu oli erittäin mielenkiintoinen ja opettavainen. Haasteena oli syventyä tuntemattoman henkilön mieleen saadakseen hänen ajatuksensa surullisiksi tai saamaan hänet purskahtamaan nauruun. Tällaisten kuvauksien aikana kehittyvät myös kuvaajan näyttelemisen taidot.

Työskentely Sasha- nimisen mallini kanssa oli hauskaa ja päätin jatkaa meidän yhteistyötä jatkossakin. Alla on tulos kuvauskokeilusta.

Kuvakokonaisuus 73 Uljana Rätzel 2013.

9.4 Persoonallinen tausta ja sen vaikutus

Miltä omat valokuvatyöni näyttävät? Aikaisempien tutkimuksien pohjalta ymmärsin, että kuvatuotokset ovat monesti kuvaajaan persoonallisuuden tuomista esiin. Se, miten hän näkee asioita, perustuu myös kuvaajan taustaan ja näkemykseen ympäröivästä maailmasta, ja se taas heijastuu kuviin. Aloin miettiä taustojani ja sen liittymistä kuviini. Venäjän ja Suomen kulttuurien yhdistelmä on varmasti vahvasti mukana vaikuttamassa näkemykseeni. On kiinnostava huomata, miten skandinaavinen ”yksinkertaisuus” yhdistyy venäläiseen paljoutta rakastamaan kulttuuriin. Mutta yhdistyykö se minun kuvissani? En itse ainakaan näe mitään. Yritin tutkia omaa luonnettani ja taustojani ja näiden vaikutusta luomistöihini, mutta kuvaustyylistäni ei ole vielä havainnoitavissa paljoa, joten minun tulisi vain jatkaa kuvaamista ja kuvata huomattavasti enemmän.

10 PORTFOLIO

10.1 Kuvaussuunnittelu

”A beautiful play of fabric” – On Design By Katri/n yrityksen slogan. Tämä lause mielessäni aloin suunnitella mainoskuvausta Katri Niskaselle.

Yhteystyökumppanini Design By Katrinin markkinointipäällikkö ei pystynyt antamaan uutta vaatekokoelmaa tähän kuvaukseen. Uudet mallit menivät suoraan showroomiin, josta niitä lainaavat tunnetut stailistit ja muut ammattilaiset lehtikuvauksiin ja tv -ohjelmiin. Sain kuvauslainaksi kaksi mekkoa vuoden 2013 kesäkokoelmasta. Käytin yhtä niistä mainoskuvausta tehdessäni.

Asiakkaalla ei ollut suuria vaatimuksia tälle kuvaustyölle, koska kuvausmallit ovat vanhasta kokoelmasta ja sain melko vapaat kädet kuvatunnelman ja aiheen suunnitteluun. Kuvaustekniikkana käytin Canonin 5D Mark II kameraa, Canon Speedlite 430 salamaa ja kahta erilaista Sigman objektiivia.

10.2 Kuvauspaikka

Suureksi haasteeksi muodostui kuvauspaikka, koska kuvauksien ajankohta sattui olemaan syksy, ulkokuvaus ei enää ollut järkevä vaihtoehto. Alkuperäisajatuksena minulla oli kuvata kirkkaat mekot Helsingin Tuomiokirkon edustalla. Valkoiset, uljaat pylväät olisivat kaunis ja tyylikäs lisä kirkkaanvärisille vaatteille. Surffaillessani Internetissä huomasin, että Katrinin vaatteita mainostetaan myös ulkomaalaisissa sivustoissa esimerkiksi Venäjällä. Tuomiokirkko olisi mainio kuvauspaikka myös siksi, koska valokuvieni avulla halusin muistuttaa ulkomaalaisia ostajia siitä, että kauniiden asujen takana on suomalainen vaatemerkki.

Toisena kuvauspaikkana olin miettinyt Helsingissä sijaitsevia talvipuutarhoja. Puutarhassa voisi hyvin tehdä kuvauksen vaikka ulkona sataisi tai sääolosuhteet olisivat liian kylmät. Talvipuutarhan henkilöstö kuitenkin päätti, etteivät suostu enää minkäänlaiseen kuvausyhteistyöhön. Jäljelle jäi Helsingissä oleva talvipuutarha Gardenia. Tämän vaihtoehdon pidin viimeisenä, koska suomalaisuuden näyttäminen ei enää onnistuisi palmujen keskellä.

Kahdesta vaihtoehdosta minun oli valittava mallini räakkäämisen kylmyydellä tai luopumisella suomalaisuuden näyttämisestä mainoskuvassa. Mallityttöni oli kuitenkin ammattitaitoinen ja yhteistyöhaluinen, joten päätin tehdä kuvauksen Helsingin Tuomiokirkon edustalla.

10.3 Kuvausvalintojen perustelut

Mainoskuvan tärkeimpiä asioita on kohdistaa kuvaus oikealle yleisölle. Katrin asiakaina ovat pääosin muodista kiinnostuneet nuoret aikuiset, joten kuvauksen piti olla suunnattu heidän ajatusmaailmansa ajatellen. Aloin miettiä sanoin, miltä Design By Katrinin vaatteet näyttävät, ja päällimmäisiksi nousivat sanat tyylikäs, modikas ja näyttävä. Sellaisiksi yritin luoda näitä mainoskuvia.

Tätä tutkimusta tehdessäni olen oppinut monta hyödyllistä asiaa, joita käytin muotikuvausten suunnittellessani. Yhdistin harkitusti Design By Katri/n -logoa mainoskuvaan, halusin tuoda malliini tunteet esiin Peter Lindberghin tavoin ja käyttää salamaa, koska kuvauskokeilujen perusteella, se tuntui luontevalta ja ”omalta” kuvaustavalta.

Mainoskuvan avulla yleisölle on annettava kokemus hienosta tuotteesta. Kuluttajan ostohalua ruokitaan illuusiolla, jossa ostaja käyttäessään tätä tuotetta astuu ylläiseen maailmaan, jossa kaikki on kaunista ja täydellistä. Katri Niskasen hienot juhla-asut ovat jo valmiiksi ylläisyystuotteita, joten illuusiota ei tarvinnut tehdä, vaan sitä oli korostettava. Yritin tuoda esiin ylläisyyden tuntua oikean valokuvamallin avulla. Hänen asentonsa, ilmeensä ja itsevarma olemuksensa ovat tärkeimmässä roolissa kuvan tunnelmassa. Lisäksi käytin hyväkseni meikkiä, kampausta ja värimaailmaa, luoden niiden avulla oikeanlaisen tunnelman.

Valitsin valokuvamallikseni Olga Mininan, koska hänellä on hyvä kokemus työskentelystä suomalaisten vaatesuunnittelijoiden kanssa. Tunnen Olgan entuudestaan ja työskentely hänen kanssaan oli helppoa ja mielekästä. Tein kuvausmekon väriin sointuvan pastellisävyisen meikin itse ja kiharsin mallini hiuksen haluamallani tavalla.

10.4 Mainoskuvaus vaatesuunnittelija Katri Niskaselle

Tämän mainoskuvauksen tekemiseen minua oli inspiroinut kuvaamani mekon taivaansininen väri ja kauniisti laskeutuvat kankaat. Kuvauksen tarkoituksena oli luoda katsojalle ylellisyyden tunnetta yhdistettynä suomalaisuuteen. Tuomiokirkon valkoiset pylväät toivat ryhdikkyyttä kuvan sommitteluun ja taustalla näkyvä Helsinki toi hienosti suomalaisuuden tunnetta kuviin.

Kuvan sommittelussa käytin hyväkseni valkoista osaa kuvissa, tuoden Design By Katri/n – logon paremmin esiin. Yrityksen logo oli kätevästi ladattavissa suunnittelijan kotisivuilta. Kuvien ja logon sommittelussa käytin vaistoja ja päädyin vaihtoehtoihin jotka miellyttivät omaa silmää, mitään sommittelusääntöjä ajattelematta.

Kuvien editoinnissa käytin Adobe Photoshop CS5 – kuvankäsittelyohjelmaa. Parhaat kuvat saivat enemmän tarkkuutta, kontrastia ja valoa, lisäksi korjasin pienet ihonvirheet ja rypyt mekosta. Kuvia käsiteltäessä tarkoitus oli saada kuviin ilmapuuta aivan kuten kuvausvaatteenkauniissa kankaiden laskoksissa. Otin kuvat vaistomaisesti alhaalta, jotta uljaat pylväät ja taivas näkyisivät hyvin, mikä myös antoi kuvien tunnelmalle ilmapuuta. Loin suomalaisuuden tunnetta taivaan sinisen väreillä ja vaaleahiuksisen mallitytön valinnalla.

Kuvauspäivä oli erittäin kylmä ja Helsingissä vierailevat turistit häiritsivät työtäni tulemalla kuvaan. Ammattitaitoinen mallini kesti kylmyyden hyvin eikä antanut yleisön häiritä. Lopputuloksena valmistuivat tyylikkää, ilmapuuta ja ryhdikkäät mainoskuvat Design By Katri/n – 2013 kevät- kesä kokoelmalle.

10.5 Valmis Mainoskuva Design By Katri/n

Kuva 74. Uljana Rättel 2013

Alla on mainoskuva yhdelle sivulle ja toinen mainoskuva vaihtoehto kokosivulle.

Kuva 75. Uljana Rättel 2013

Kuva 76. Uljana Rättel 2013

11 POHDINTA

Tämän työn tarkoitus oli miettiä mistä ja miten omista luomistöistä saa omannäköisensä. Tein muutaman kuvauskokeilun käyttäen minulle uusia lähestymistapoja valokuvan ottamiseen. Tutkin muiden kuvaajien taustaa ja miten se on vaikuttanut heidän kuvaustyyliinsä. Tutkimuskysymyksenä oli määritelty oman kuvaustyylin löytäminen. Alakysymyksiin halusin löytää vastaukset siihen, miten kuuluisat muotikuvaajat ovat löytäneet kuvaustapansa ja miten voisin soveltaa oppimaani Design By Katrinin mainoskampanjan luomiseen. Löysin vastaukset kaikkiin tutkimuskysymyksiini tehdessäni tätä työtä.

Tutkin aihetta, kunnes se alkoi toistaa itseään. Suureksi yllätyksekseni tein löydön siitä, miten suuresti lapsuus ja kotipaikka vaikuttavat omaan luomistyyliin. Lapsuuden aikana yritämme rakentaa kuvan meitä ympäröivästä maailmasta ja mielikuvituksemme on huipussaan. Lapsuuden aikana ihminen etsii omaa identiteettiään, joka tietenkin voi muuttua iän myötä, mutta se mistä on tullut, jää ihmisen mielikuvaan ikuiseksi, jättäen jäljen kaikkiin tuleviin luomisprojekteihin.

Valokuvaustyyliin vaikuttaa tietenkin ihmisen persoonallisuus. Värien ja valon käytön mieltymykset heijastavat kuvaajan luonnetta, aivan kuin maalauksetkin. Persoonallisuuden lisäksi yhdeksi tärkeimmistä elementeistä nousi tietenkin inspiraatio. On erittäin vaikeaa työskennellä asioiden kanssa, jotka eivät kiinnosta. Tämän takia on tärkeää inspiroitua itseään miellyttävillä asioilla. Mainio tapa inspiroinnin löytämiselle on mielestäni matkustaminen. Aina kun näen upean paikan, mietin heti ketä ja miten voisin siinä kuvata. Matkustamisessa uusia ideoita löytyy päivittäin ja niitä mielessä pitäen voi luoda mahtavia asioita palattuaan kotiin.

Opinnäytetyötä tehdessäni mietin miltä oma valokuvaustyylini näyttää tässä vaiheessa jos sitä on olemassakaan. Kysyin monilta ystäviltä mielipidettä ja he kuvasivat kuviani monella eri tavalla. Pohdinnan tuloksena päätyin siihen, että minun kuvaustyylini ei ole vielä selkeästi nähtävissä, koska olen tähän asti kuvannut mahdollisen monipuolisella tavalla, kokeillakseni jotakin uutta. Kuvaustyylini kuitenkin kehittyy ja näkyy jatkuvasti enemmän. Kun vertaan valokuviani muiden kuvaajien töihin huomaa, että minulle keskeinen asia on tarkoin mietitty sommittelu kuvausvaiheessa

tai sen jälkeen. Haluan mallini näyttävän aina naisellisilta ja viehättäviltä. Käytän suurta kontrastia paljon ja uudeksi mieltymykseksi tämän opinnäytetyön kokeiluista kehittyi salaman käyttö.

Design By Katri/n -mainoskuvan oli tarkoitus olla oman valokuvaustyylini näköinen. Lopullisista töistä tuli vaaleat ja naiselliset. Tämä lopputulos on heijastus siitä miten näen ja koen Katri Niskasen kauniit laskosmekot, suomalaisuuden ja Helsingin, mallini persoonallisuuden, sekä sen hetkisen olotilaani. Asiakkaani oli tyytyväinen kuviin, mutta jatkotoimenpiteistä emme ole sopineet.

Kehittääkseni tulevia kuvaustöitä, minun kannattaa tehdä enemmän töitä yhteistyökumppaneiden kanssa. Design By Katri/n – kuvaus olisi helpompi tehdä, jos meikkauksen ja kampauksen tekisivät alan ammattilaiset. Mallini meikkaukseen ja kampauksen tekemiseen meni tuplasti enemmän suunniteltua aikaa. Tästä syystä kuvaus oli aloitettava iltapäivällä, jolloin hämärtävä valo huononsi kuvien laatua huomattavasti. Kuvanlaadun paranemiseen, yhteistyö meikkaajan – ja kampaajan kanssa vaikuttaa tietenkin kampauksen ja meikkauksen laatuun ja kestävyYTEEN.

Tämän opinnäytetyön teko oli minulle erittäin mielenkiintoinen. Sain paljon uutta hyödyllistä tietoa valokuvaustyylin etsimisestä ja sen kehittämismahdollisuuksista. Aiheen tutkiminen sai minut huomioimaan ympärilläni tapahtuvia asioita enemmän ja seuraavana haasteena on oppia yhdistämään nämä kokemukset omaan luomiseen. Koen tässä erittäin tärkeäksi sen, että pitäytyy omissa mieltymyksiään muiden mielipiteistä huolimatta. Muita matkimalla ei synny mitään persoonallista ja kokeilemalla uusia erikoisia asioita syntyy omaa näkemys ja tulkinta.

Luovien ihmisten on jatkuvasti etsittävä inspiraatiota kaikkialta. Alitajunnan ideat on yhdistettävä omiin luomistapoihin. Tunnistettava valokuvaustyyli syntyy hitaasti ajan myötä itsensä haastamisella ja intohimoisella kuvauksella.

LÄHTEET

Horst, Mosel 2003: Surprise Me, Editorial Design. New Jersey: Mark Batty Publisher.

Lagerfeld, Karl, Lindbergh, Peter 1996: Ten Women. Munich: Schirmer/Mosel.

Lindbergh, Peter 2005: Selected Work 1996-1998. New York: Assouline.

Internetlähteet

Abbeville Press. 1998. Peter Lindbergh – a modern master of fashion photography talks about his career and his singular vision. Saatavissa: (<http://www.peterlindbergh.com/press/235/peter-lindbergh-a-modern-master-of-fashion-photography-talks-about-his-career-and-his-singular-vision-en/>). [Viitattu 12.8.2013]

Conde Nast Collection. 2011. Presented by art.com. Saatavissa: (http://www.condenaststore.com/-sp/Vogue-June-1949-Prints_i8484179_.htm). [Viitattu 16.8.2013]

Design By Katri/n viralliset kotisivut, Saatavissa: (http://www.designbykatrin.com/epages/vilkas02.sf/en_GB/?ObjectPath=/Shops/20110728-11092-49716-1/Categories/About). [Viitattu 17.7.2013]

Evanto, Simon. 2013. 10 Top tips to define your personal photographic style. Saatavissa: (<http://photo.tutsplus.com/articles/theory/10-top-tips-on-how-to-define-your-personal-photographic-style/>). [Viitattu 20.8.2011]

Keating, Prosper 2009: An Alternative Biography. Peterlindbergh.com. Saatavissa: (http://www.vogue.com/voguepedia/Peter_Lindbergh).

Lindbergh, Peter 2013: Viralliset kotisivut. Saatavissa: (www.peterlindbergh.com). [Viitattu 7.8.2013]

Nemy Enid. 1996. By Enid Nemy. Nytimes. Saatavissa: (<http://www.nytimes.com/1996/05/05/nyregion/henry-clarke-77-photographer-of-high-fashion-for-magazines.html>). [Viitattu 15.8.2013]

Peter Lindbergh. 1996. Interview with Lily. New York. Saatavissa: (<http://www.peterlindbergh.com/essay/>). [Viitattu 7.8.2013]

Photosborka. 2010. Peter Lindbergh, Питер Линдберг. Saatavissa: (<http://www.photosborka.ru/photographers/peter-lindbergh>). [Viitattu 7.8.2013]

Steve's Digicams. 2013. Achieving your own photography style. Saatavissa: (<http://www.steves-digicams.com/knowledge-center/how-tos/photography-techniques/achieving-your-own-photography-style.html#b>). [Viitattu 23.7.2013]

Voguepedia. 2013. Photographers Clifford Coffin. Saatavissa: (http://www.vogue.com/voguepedia/Clifford_Coffin). [Viitattu 16.8.2013]

Voguepedia. 2013. Photographers Peter Lindbergh. Saatavissa: (http://www.vogue.com/voguepedia/Peter_Lindbergh). [Viitattu 3.8.2013]

Williams Val. 1996. Obituary: Henry Clarke. Lehtiartikkeli. The Independent. London. Saatavissa: (<http://www.independent.co.uk/news/people/obituary-henry-clarke-1347153.html>). [Viitattu 19.8.2013.]

HAASTATTELUT

Ducks Michael. 2013. Sähköpostihaastattelu. [Viitattu 24.9.2013]

Lundqvist Jonas. 2013. Sähköpostihaastattelu. Lahti. [Viitattu 23.9.2013]

Niitti Teri. 2011. Puhelinhaastattelu. Lahti. [Viitattu 24.9.2013]

Orientoiva kirjallisuus

Coffin, Clifford & Muir, Robin 1997: Photographs from Vogue 1945 to 1955. New York: Tabori & Chang.

Collectif 2002: Henry Clarke: Declic De Mode (French Edition). Paris: Paris-Musees.

Lagerfeld, Karl, Lindbergh, Peter 2004: Ten Women. Munich: Schirmer/Mosel.

Liberman, Alexander 1951: *The Art and Technique of Color Photography*. New York: Simon and Schuster.

Lindbergh, Peter, Wenders, Wim 1998: *Stories*. Suffolk: Arena Books.

Lindbergh, Peter 1999: *Portfolio*, Interview by Dr. Antonio Ria, New York: Assouline.

Lindbergh, Peter 2010: *On Street*. Munich: Schirmer/Mosel.

Lindbergh, Peter 2013: *Images of Women*. Munich: Schirmer/Mosel.

Phaidon Press Editors 1998: *The Fashion Book*. London: Phaidon Press.

Saunders, Dave 1999: *20'th Advertising*. London: Carlton Books Limited.

KUVALUETTELO

Kuva 1. Katri Niskanen: by Paasimaa Ville.

Kuva 2. Design By Katri/n, kevät – kesä mallisto by Paasimaa Ville 2013.

Kuva 3. Design By Katri/n, kevät – kesä mallisto by Paasimaa Ville 2012.

Kuva 4. Käsitekartta

Kuva 5. Viitekehys

Kuva 6. Peter Lindbergh by Kathleen Madden Paramount Studios, Hollywood 1996.

Kuva 7. Karen Elson, John Hawkes by Peter Lindbergh for Vogue US October 2011

Kuva 8. Daria Werbowy by Peter Lindbergh for Vogue US January 2011.

Kuva 9. Tatjana Patitz: in book “10 Women” by Peter Lindbergh 1996.

Kuva 10. Kate Moss: in book “10 Women” by Peter Lindbergh 1996.

Kuva 11. Kate Moss: in book “10 Women” by Peter Lindbergh 1996.

Kuva 12. Zoe Gaze, Camargue, France, by Peter Lindbergh for Vogue Italy 1998.

Kuva 13. Esther Canadas, Melanie Thierry, Los Angeles, USA, by Peter Lindbergh for Vogue Italy 1997.

Kuva 14. Annie Marton, Nevada, USA by Peter Lindbergh for Vogue Italy 1997.

Kuva 15. Chirsty Turlington: in book: “10 Women” by Peter Lindbergh 1996.

Kuva 16. Mini Anden, Missy Rayder, Atelier Asre, Paris, France by Peter Lindbergh for Vogue Italy 1997.

Kuva 17. Esther Canadas, Mark Van De Loo, Death Valley, California, USA by Peter Lindbergh for Vogue Italy 1997.

Kuva 18. Self Portrait by Clifford Coffin 1947.

Kuva 19. Kuvan nimi: "Dressing for Pleasure" (Pukeutuminen nautinnon vuoksi), California, USA by Clifford Coffin for Vogue 1949.

Kuva 20. Jean Patchett wearing Carolyn Schnurer's swimsuit by Clifford Coffin 1950.

Kuva 21. Clifford Coffin for Vogue 1963.

Kuva 22. Henry Clarke, Press photo.

Kuva 23. Madeleine de Rauch by Henry Clarke 1956.

Kuva 24. Anne Saint-Marie for Balenciaga by Henry Clarke 1955.

Kuva 25. Model in front of Mercedes, wearing Patou by Henry Clarke 1955.

Kuva 26. Gilbert Orcel by Henry Clarke 1956.

Kuva 27. Samantha Jones for Foquet by Henry Clarke 1967.

Kuva 28. Model wearing Brigance, Olhao, Portugal, by Henry Clarke 1952

Kuva 29. For Vogue December by Henry Clarke 1968.

Kuva 30. Model wearing Bonnie Cashin, by Henry Clarke 1952.

Kuva 31. Eniko Mihalik & Terry Richardson for David Webb, Fall Campaign 2012.

Kuva 32. Cameron Diaz for Esquire, UK, by Terry Richardson 2012.

Kuva 33. Barack Obama by Tery Richardson, 2012

Kuva 34. Lady Gaga in Supreme, for Purple magazine by Terry Richardson, 2011.

Kuva 35. Sisley campaign by Terry Richardson 2006.

Kuva 36. Sisley campaign “fashion narcoman” by Terry Richardson 2007.

Kuva 37. Sisley campaign Fall Winter by Terry Richardson 2001.

Kuva 38. Natalia Vodianova by Paolo Roversi, 2008.

Kuva 39. ” White story” with Sasha Pivovaroa for Vogue Italia, by Paolo Roversi 2010.

Kuva 40. “ White Story” featuring Guinevere Van Seenus & Sasha Pivovaroa for Vogue Italia April, by Paolo Roversi 2010.

Kuva 41. Frida Gustavsson for Vogue Italia, by Paolo Roversi 2011.

Kuva 42. Frida Gustavsson, Jac Jagaciak, Kristina Salinovic for Vogue Italia, by Paolo Roversi 2011.

Kuva 43. Tiiu Kuik for Vogue Italia September, by Paolo Roversi 2003.

Kuva 44. Gemma Ward for Vogue Italy, March by Paolo Roversi 2004.

Kuva 45. Marina Linchuk for Miss Dior Cherie campaign by Tim Walker 2010.

Kuva 46. Tim Walker.

Kuva 47. Alice Gibb & Olga Sherer by Tim Walker 2007.

Kuva 48. Lily Cole for British Vogue. Whadwan, Gujarat, India, by Tim Walker 2007.

Kuva 49. Lindsey Wixson for Vogue Italia, by Tim Walker 2011.

Kuva 50. Lindsey Wixson for Vogue Italia, by Tim Walker.

Kuva 51. Karlie Kloss & Cracked Humpty Dumpty for W Magazine, by Tim Walker 2010.

Kuva 52. Edie Campbell & Atlas The Lion, for Love Magazine by Tim Walker. Oxford. UK. 2013.

Kuva 53. Jonas Lundqvist for Olivia Magazine. Finland.

Kuva 54. Jonas Lundqvist for Gloria Magazine. Finland.

Kuva 55. Jonas Lundqvist for Gloria Magazine. Finland.

Kuva 56. Jonas Lundqvist for Olivia Magazine. Finland.

Kuva 57. Karolin by Jonas Lundqvist for Olivia Magazine. Finland 2009

Kuva 58. Jonas Lundqvist for Olivia Magazine. Finland.

Kuva 59. Jonas Lundqvist for Olivia Magazine. Finland.

Kuva 60. Jonas Lundqvist for Olivia. Finland. February 2011.

Kuva. 61. Mert Alas & Marcus Piggott for Calvin Klain Jeans spring - summer 2012.

Kuva 62. Mario Sorrenti for Kenzo spring - summer 2011.

Kuva 63. Mert Alas & Marcus Piggott for Gucci spring – summer 2011.

Kuva 64. Uljana Rättel 2013.

Kuva 65. Uljana Rättel 2013.

Kuva 66. Uljana Rättel 2013.

Kuva 67. Uljana Rättel 2013.

Kuva 68. Uljana Rättel 2013.

Kuva 69. Uljana Rättel 2013.

Kuva 70. Uljana Rättel 2013.

Kuva 71. Uljana Rättel 2013.

Kuva 72. Uljana Rättel 2013.

Kuvakokonaisuus 73 Uljana Rättel 2013.

Kuva 74. Uljana Rättel 2013.

Kuva 75. Uljana Rättel 2013.

Kuva 76. Uljana Rättel 2013.

Aikataulutaulukko1.